

Eurowizja 2019 będzie propagandą brutalnego reżimu

14 maja 2019

Chcielibyśmy pisać do Was w zupełnie innej sprawie, w zupełnie innym tonie: z gratulacjami, że stanęła przed Wami fantastyczna i trudna dla artystek do przecenienia możliwość zaprezentowania swojej pracy przed tak ogromną, międzynarodową publicznością, jak ta, którą oferuje konkurs piosenki Eurowizji, jedno z najpopularniejszych wydarzeń muzycznych na świecie. Z życzeniami sukcesu.

Czujemy się jednak w obowiązku napisać coś zupełnie innego. Chcielibyśmy, żebyście przemyślały Wasz udział w tegorocznym konkursie Eurowizji i wycofały się z niego przez szacunek dla palestyńskiego wezwania do kulturalnego bojkotu Izraela.

W odpowiedzi na to wezwanie w ciągu ostatnich kilkunastu miesięcy występy w Izraelu odwołały Lorde i Lana Del Rey. Odmowę przyjęcia izraelskiej nagrody oraz jakichkolwiek publicznych wystąpień w obecności przedstawicieli izraelskiego państwa ogłosiła pochodząca z Jerozolimy Natalie Portman. Orędownikami kulturalnego bojkotu Izraela są od dawna Roger Waters, Brian Eno, Naomi Klein, Ken Loach, Arundhati Roy oraz zespoły Massive Attack i Young Fathers. W zeszłym roku pod opublikowanym na łamach brytyjskiego „TheGuardian” listem otwartym wzywającym do bojkotu Eurowizji w Izraelu podpisało się 140 twórców różnych dziedzin, w tym wielu uczestników wcześniejszych edycji tego konkursu oraz irlandzki zwycięzca z 1994, Charlie McGettigan.

Petycję wzywającą irlandzką telewizję publiczną RTE do bojkotu konkursu podpisało ponad jedenaście tysięcy obywateli tego kraju, podobny apel wystosowała organizacja zrzeszająca irlandzkich twórców piosenek. Środowisko twórców kultury w Portugalii wystosowało taki list do nadawcy portugalskiego,

podobny list opublikowali też artyści i pisarze w Szwecji..

Jako artystki łączące różne style, poszukujące nowych ścieżek dla łączenia tradycji i nowoczesności, jesteście głosem kultury i wrażliwości, oraz waszych fanów. Miejcie świadomość, że udział w tej imprezie oznacza symboliczne wsparcie dla reżimu apartheidu oraz brutalnej militarnej okupacji – już ponad pół wieku łamiącej notorycznie prawa palestyńskich kobiet, dzieci i mężczyzn.

Czy wiecie, że Palestyńczycy nie będą mogli wybrać się na finałowe koncerty Eurowizji, nawet gdyby chcieli? Że jednocześnie kilkuset izraelskich żołnierzy, których przemocy Palestynki doświadczają na co dzień, bilety dostanie za darmo? Czy wiecie, że daty koncertów strona izraelska ustaliła w celach propagandowych – żeby zbiegały się z oficjalną rocznicą utworzenia Państwa Izrael w 1948, która dla Palestyńczyków oznacza serię masakr oraz wypędzenia siedmiuset tysięcy z nich z ich ziemi, wiosek i miast? Palestyńskie rodziny w sąsiadujących krajach, do których uciekały – Jordanii, Libanie, Egipcie – wciąż trzymają klucze do rodzinnych domów ku pamięci tej zbrodni.

Bojkot kulturalny Izraela stanowi część szerszej kampanii o nazwie BDS (Boycott, Divestment and Sanctions – „bojkot, wycofanie inwestycji i sankcje”). Zapoczątkowali ją sami Palestyńczycy, wybierając tę bezkrwawą metodę walki o swoją wolność i o swoje prawa. Inspirację czerpie z ruchu międzynarodowego bojkotu apartheidu południowoafrykańskiego. Apartheid południowoafrykański też miał kiedyś potężnych sprzymierzeńców (rządy USA i kluczowych mocarstw europejskich); publiczne zabranie głosu po właściwej stronie również wymagało odwagi, a nierzadko stawienia czoła niedorzecznym oskarżeniom (np. o popieranie „terroryzmu” Nelsona Mandeli). Dzisiaj jednak podziwiamy tych twórców, którzy tę odwagę mieli – to nie oni się wstydzą.

Arcybiskup Desmond Tutu, weteran walki z reżimem apartheidu w

RPA, powiedział kiedyś: „Jeśli jesteś neutralna w sytuacji niesprawiedliwości, to wybrałaś stronę oprawcy”. Podobnie jak inni bohaterowie walki z tamtym apartheidem, Tutu nie ma wątpliwości, że Izrael również jest reżimem apartheidu.

To samo mówią ekspertyzy specjalistów od prawa międzynarodowego, np. zlecona przez Komisję Społeczną i Ekonomiczną Narodów Zjednoczonych ds. Azji Zachodniej. Palestyńczycy muszą się trzymać osobnych dróg, potrzebują trudnych do uzyskania pozwoleń, by udać się do szpitala w innym mieście, czy na wesele lub pogrzeb kogoś z rodziny. Ich miasta i wioski odgródzone są od świata i siebie nawzajem murem lub – w przypadku Gazy – wojskową blokadą na ziemi, morzu i w powietrzu. Palestyńscy obywatele Izraela nie mają pełni praw politycznych i społecznych, a ci na Terytoriach Okupowanych są właściwie wyjęci spod ochrony normalnego prawa (podlegają samowoli izraelskich sądów wojskowych). Ich dzieci dostają większe wyroki za rzucanie kamieniami niż izraelscy żołnierze i osadnicy za zabijanie z zimną krwią tych dzieci czy dobijanie rannych na ulicy. Najnowszy raport komisji śledczej Narodów Zjednoczonych wykazał, że w czasie trwających już rok cotygodniowych protestów Wielkiego Marszu Powrotu w Gazie, izraelscy żołnierze z premedytacją i świadomie strzelali do dzieci, do osób w widoczny sposób niepełnosprawnych (np. na wózku inwalidzkim), do oznakowanych sanitariuszek i dziennikarzy. Najbardziej krwawy dzień tej rozłożonej na raty tragedii (zginęło aż 62 Palestyńczyków i Palestynek) miał miejsce dosłownie parę dni po tym, jak Netta Barzilai wyśpiewała w Lizbonie izraelskie zwycięstwo w konkursie Eurowizji w 2018. Czy chcecie znaleźć się w roli estetycznej przykrywki kolejnej takiej masakry?

Być może powiecie – na pewno coś takiego usłyszycie – że w konkursie Eurowizji nie chodzi o politykę tylko o muzykę, wspólnie przeżywaną radość wielkiego telewizyjnego wydarzenia i spotkanie łączące Europę ponad językowymi i kulturowymi podziałami. Możecie nawet szczerze w to wierzyć – ale to

niestety nieprawda.

Na pewno nie jest to prawda dla premiera Netanjahu i jego rządu. Izrael używa kultury – pompując ogromne środki w międzynarodowe wydarzenia i koprodukcje, ściągając międzynarodowe gwiazdy i oferując im wielokrotność ich normalnych stawek – jako propagandowej zasłony dymnej, mającej za zadanie tworzenie fałszywego obrazu „otwartego”, „liberalnego”, „wolnego”, „demokratycznego”, „europejskiego” społeczeństwa. Obrazu fałszywego, ale tak gęstego, żeby na zewnątrz nie było zza niego widać snajperów strzelających do cywilów przy użyciu eksplodujących kul, które rozrywają ofiarom kończyny; bomb zrzuconych na szkoły i szpitale w Gazie w powtarzanych cyklicznie „operacjach”; konfiskowania międzynarodowej pomocy humanitarnej przeznaczonej dla Gazy; tysiące palestyńskich dzieci, które siedziały i siedzą w izraelskich więzieniach, wysłane tam przez sądy wojskowe.

Nikt nie musi brać w tym udziału, jeszcze nie jest za późno. Każdy może przyłączyć się do bojkotu Izraela. Jeżeli jest twórcą, autorką, artystką, muzykiem, pracownicą kultury – do bojkotu kulturalnego.

Jeśli nie słyszałyście o bojkocie Izraela lub niesłusznie kojarzycie go z antysemityzmem, to jest tak niewątpliwie za sprawą milczenia większości polskich mediów. Polska jest jedynym dużym krajem europejskim, w którym kampania na rzecz bojkotu Izraela w ogóle dotąd nie zaistniała. Bojkot Izraela nie ma nic wspólnego z antysemityzmem, jest popierany przez wiele organizacji żydowskich na całym świecie, antyokupacyjną opozycję wewnątrz Izraela (np. Boycott From Within), a wezwanie do bojkotu konkursu Eurowizji w Tel Awiwie ogłosili także artyści izraelscy.

Eurowizja 2019 w Izraelu będzie najbardziej kontrowersyjną, najbardziej polityczną edycją w dziejach tego konkursu. Przejdzie do historii. Możecie być trybikiem w maszynie propagandowego wydarzenia brutalnego reżimu rasowego

apartheidu – albo zostać tymi, które wprowadziły do polskiej debaty publicznej największą i najważniejszą kampanię solidarnościową naszych czasów. Tymi, które jako pierwsze w polskim showbiznesie miały odwagę stanąć w tej sprawie po Historii właściwej stronie.

Możecie zrobić coś naprawdę ważnego, coś, z czego w przyszłości będziecie dumne.

Tomasz Bohajedyn, artysta, grafik, rysownik, eseista

Marcin Bortkiewicz, reżyser filmowy

Katarzyna Bratkowska, krytyczka literacka i działaczka feministyczna

Agnieszka Brzeżańska, artystka

Anna Cieplak, pisarka

Maciej Cuske, reżyser, scenarzysta i operator

Renata Dancewicz, aktorka

Paweł Demirski, dramaturg i scenarzysta

Łukasz Drozda, urbanista i politolog

Anna Dzierzgowska, nauczycielka i tłumaczka

Bartek Frąckowiak, reżyser teatralny

Dorota Grobelna, kuratorka

Jakub Grzegorzczak, działacz związkowy, socjolog i publicysta

Ewa Jasiewicz, pisarka i aktywistka

Marek Jedliński, tłumacz

Małgorzata Juszcak, dziennikarka

Ian Kemp, pisarz

Katarzyna Klimkiewicz, reżyserka filmowa

Szczepan Kopyt, poeta i muzyk

Sławomir Królak, tłumacz

Karolina Kubik, artystka, performerka i wykładowczyni

Roman Kurkiewicz, dziennikarz

Marta Ludwiszewska, artystka, ilustratorka

Ewa Majewska, filozofka feministyczna

Rafał Majka, kulturoznawca

Zbigniew Masternak, pisarz

Łukasz Moll, filozof

Lizzy Strata, drag queen
Monster (Oramics / LOW Kollektiv), DJ-ka
Paweł Mościcki, filozof, eseista i tłumacz
Jarosław Pietrzak, filmoznawca, eseista i publicysta
Magda Qandil, specjalistka prawa humanitarnego
Marek Raczkowski, artysta, rysownik i satyryk
Joanna Rajkowska, artystka wizualna
Justyna Samolińska, dziennikarka i aktywistka
Jakub Skrzypczyk, artysta wizualny
Jagoda Szelc, reżyserka filmowa
Ola Szmid, animatorka i ilustratorka
Mateusz Trzeciak, tłumacz, spółdzielca, gitarzysta
Małgorzata Wandasiewicz, poetka
Przemysław Wielgosz, dziennikarz, publicysta, wydawca
Przemysław Witkowski, poeta, publicysta i eseista
Jan J. Zygmuntowski, ekonomista i społecznik

Źródło: [Kampania-Palestyna.pl](https://kampania-palestyna.pl)

Bibliografia

1.
<https://www.theguardian.com/tv-and-radio/2018/sep/07/boycott-eurovision-song-contest-hosted-by-israel>
2.
<https://my.uplift.ie/petitions/irish-call-to-boycott-eurovision-2019-in-israel>
3.
<https://www.publico.pt/2018/11/30/culturaipsilon/noticia/artistas-portugueses-apelam-boicote-portugal-eurovisao-2019-israel-1853029>
4.
<https://www.aftonbladet.se/debatt/a/MRno2m/sverige-maste-saga-nej-till-eurovision-i-israel>

5. <https://bdsmovement.net/>

6. <https://www.palestine-studies.org/>

7.

<https://www.ohchr.org/EN/HRBodies/HRC/Pages/NewsDetail.aspx?NewsID=24226&LangID=E>

8.

<https://mondoweiss.net/2019/03/palestinians-eurovision-contestants/>